

Sygn. akt: I C 728/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Bogusława Olszewska-Wojgienica
Protokolant:	p.o. sekretarz sądowy Monika Kamieniecka

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2021 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa P. W.

przeciwko (...) S.A z siedzibą w W.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) S.A z siedzibą w W. na rzecz powoda P. W. kwotę 2073,42 zł (dwa tysiące siedemdziesiąt trzy złote 42/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 04.08.2020 r. do dnia zapłaty.

2. Zasądza od pozwanego (...) S.A z siedzibą w W. na rzecz powoda P. W. kwotę 2783,39 zł (dwa tysiące siedemset osiemdziesiąt trzy złote 39/100 tytułem kosztów postępowania .

SSR Bogusława Olszewska-Wojgienica

Sygn. akt I C 728/20

UZASADNIENIE

Powód P. W. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 1850 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 04.08.2020 r. do dnia zapłaty i o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu przedstawił, że pozwany na podstawie przepisów o odpowiedzialności cywilnej prowadził likwidację szkody nr (...), powstałej w dniu 03.07.2020 r. w pojeździe marki M. (...) o nr rej. (...), stanowiącym własność D. P. i w toku postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał uprawnionej bezsporną część odszkodowania w wysokości 4169,48 zł. Powód wskazał, że na mocy umowy cesji wierzytelności z dnia 22.07.2020 r. poszkodowana przełała na powoda wierzytelność z związku z przedmiotowym zdarzeniem komunikacyjnym, a tym samym powód jest legitymowany czynnie do występowania z przedmiotowym powództwem. Powód podał, że wypłacona kwota nie pozwoliła na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed wypadku i pismem z dnia 07.08.2020 r. wezwał pozwaną do dopłaty odszkodowania. Wskazał, że w dniu szkody poszkodowana posiadała pojazd, który składał się z oryginalnych części i przywrócenie pojazdu do stanu poprzedniego polegać powinno na zamontowaniu oryginalnych części i nie jest to przysporzenie po stronie poszkodowanej. Podniósł też, że pozwana przyjęła rażąco niską stawkę za roboczogodziny zarówno przy lakierowaniu, jak i innych pracach, jakich nie stosują nie tylko autoryzowane stacje, ale nawet warsztaty

naprawy pojazdów średniej klasy . Powód podkreślił, że uzależnienie przez pozwanego wypłaty odszkodowania od udokumentowania przez powoda kosztów naprawy nie znajduje uzasadnienia w obowiązującym prawie, nie ma bowiem znaczenia jakim kosztem faktycznie poszkodowany naprawił szkodę, czy w ogóle to uczynił i czy ma zamiar to uczynić. Odnośnie żądanych odsetek powód wskazał, że zakład ubezpieczeń dopuszcza się zwłoki , jeżeli nie spełnia świadczenia wobec poszkodowanego w terminie 30 dni, licząc od dnia, otrzymania zawiadomienia o wypadku.

(pozew- k.3-5 akt)

W toku postępowania powód zmienił powództwo, żądając od pozwanego zapłaty kwoty 2073,42 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 04.08.2020 r. do dnia zapłaty.

(pismo procesowe- k.86 akt)

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa. W odpowiedzi na pozew przyznał, że przyjął odpowiedzialność za szkodę w samochodzie M. o nr rej. (...) i ustalił koszt naprawy na kwotę 4169,48 zł, nadto wypłacił kwotę 200 zł na pokrycie kosztów najmu pojazdu zastępczego. Pozwany podał, że poszkodowana nie udokumentowała poniesionych kosztów naprawy, a w szczególności tego, że koszty te przewyższyły kwotę wypłaconego odszkodowania. Pozwany wskazał, że poszkodowaną poinformowano o możliwości naprawy w jednym z warsztatów zrzeszonych w sieci naprawczej (...) S.A. i zastrzeżono, że w przypadku naprawy w innym, niż wskazany przez pozwanego, wysokość kosztów naprawy będzie zaakceptowana tylko do wysokości kosztów naprawy w warsztacie sieci naprawczej (...) S.A. Pozwany podkreślił, że ubezpieczyciel nie jest zobowiązany do pokrycia kosztów najwyższych, a jedynie realnych kosztów naprawy, co wynika z treści art.361 § 1 i 2 kodeksu cywilnego i art.16 ust.1 pkt. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych. W ocenie pozwanego art.361 kodeksu cywilnego wyraża obowiązującą w naszym prawie zasadę pełnego odszkodowania, której istotą jest pokrycie poniesionej przez poszkodowanego straty, a to nie może prowadzić do wzbogacenia się kosztem ubezpieczyciela. Dodatkowo pozwany podniósł, że bezzasadnym jest żądanie odsetek od daty wskazanej w pozwie, bo o pretensjach powoda pozwany dowiedział się dopiero z doręzonego mu w dniu 11 sierpnia wezwania datowanego na 7 sierpnia 2020 r.i termin wymagalności tego roszczenia zgodnie z art.14 ust.2 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych przypadłby na 25 sierpnia 2020 r.

(odpowiedź na pozew- k.19-22 akt)

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 03.07.2020 r. pojazd marki M. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność D. P. został uszkodzony przez sprawcę ubezpieczonego w zakresie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym (...) S.A. z siedzibą w W.. Pozwany przyjął odpowiedzialność za szkodę i zaproponował poszkodowanej naprawę pojazdu w jednym z zakładów naprawczych swojej sieci. Na tą propozycję poszkodowana D. P. nie przystała. Naprawy pojazdu dokonała w wybranym przez siebie zakładzie naprawczym. Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wypłacił poszkodowanej tytułem odszkodowania kwotę 4169,48 zł, jeszcze przed naprawą pojazdu. Naprawa nie przywróciła pojazdowi do stanu sprzed szkody.

(dowód: zeznania świadka D. P.-k.51 akt, skan dotyczący zakupu lampy- k.50, akta szkody- k.25 akt)

W dniu 22.07.2020 r. poszkodowana D. P. zawarła z powodem P. W. umowę cesji wierzytelności i przeniosła na niego wierzytelność zapłatę odszkodowania w stosunku do (...) S.A. z siedzibą w W. w związku ze szkodą komunikacyjną (...) z dnia 03.07.2020 r. za kwotę 1000 złotych.

Nabywca wierzytelności pismem z dnia 07.08.2020 r. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 2000 zł z tytułu odszkodowania za przywrócenie uszkodzonego samochodu do stanu sprzed szkody.

(dowód: umowa cesji wierzytelności- k.9, zeznania świadka D. P.-k.51 akt , pismo z 07.08.2020 r- k.10 akt)

Rzeczywista wartość szkody w pojeździe M. (...) o nr rej. (...), powstałej wskutek zdarzenia z dnia 03.07.2020 r., obliczona w oparciu o ceny roboczogodziny obowiązujące w zakładach naprawczych na lokalnym rynku, spełniających wymagania techniczne i kadrowe do wykonania danych operacji i przy zastosowaniu oryginalnych części zamiennych wynosiła 6242,90 zł.

(dowód: opinia biegłego sądowego M. P.- k.62-76 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda jest zasadne. Powód na podstawie umowy cesji zawartej z poszkodowaną D. P. jest uprawniony do dochodzenia od pozwanego pełnego odszkodowania za szkodę wyrządzoną w pojeździe w dniu 03.07.2020 r. Zgodnie z art.361§ 2 kodeksu cywilnego naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Art.363 kodeksu cywilnego stanowi, że naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. **Zasada pełnego odszkodowania** oznacza ona, że jeśli nic innego nie wynika z przepisu ustawy ani z umowy między stronami, poszkodowany powinien uzyskać naprawienie szkody w pełnej wysokości obejmującej *damnum emergens* i *lucrum cessans*, a sąd, który orzeka w przedmiocie tego odszkodowania, nie ma swobody jego miarkowania. W wypadku odpowiedzialności wynikającej z niewykonania zobowiązania obejmuje ona szkodę wyrażającą się w różnicy między aktualnym stanem majątku poszkodowanej a stanem hipotetycznym, jaki by istniał, gdyby zobowiązanie zostało wykonane. Pozwany dowolnie interpretuje przepisy art.361 kodeksu cywilnego i art.16 ust.1 pkt. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych. Wypłacona przez pozwanego kwota z tytułu odszkodowania nie pozwoliła na przywrócenie uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed wypadku. Należna z tytułu odszkodowania kwota została wyliczona przez biegłego sądowego, a prawidłowości tego wyliczenia żadna strona nie kwestionowała. Sąd podziela stanowisko powoda, że uzależnienie przez pozwanego wypłaty odszkodowania od udokumentowania przez powoda kosztów naprawy nie znajduje uzasadnienia w obowiązującym prawie, nie ma bowiem znaczenia jakim kosztem faktycznie poszkodowany naprawił szkodę, czy w ogóle to uczynił i czy ma zamiar to uczynić. Żądanie naprawienia szkody w całości nie jest oczekiwaniem bezpodstawnego wzbogacenia się przez poszkodowanego kosztem osoby zobowiązanej do jej naprawienia. Jak wynika z opinii biegłego pozwany wypłacając należną z tytułu szkody kwotę odszkodowania zaniżył kwotę należnego odszkodowania. Poszkodowana przed zdarzeniem z dnia posiadała pojazd, który składał się z oryginalnych części i przywrócenie pojazdu do stanu poprzedniego polegać powinno na zamontowaniu oryginalnych części . Pozwany nie przedstawił żadnych dowodów na okoliczność, że te twierdzenia powoda nie są prawdziwe. Należne poszkodowanej odszkodowanie w pełnej wysokości nie zostało wypłacone w terminie 30 dni licząc od dnia otrzymania zawiadomienia o zdarzeniu, skutkującym odpowiedzialność poszanego.

To wszystko mając na względzie orzeczono jak w pkt. 1 wyroku, zasądzając na rzecz powoda kwotę stanowiącą różnicę między należnym odszkodowaniem, a wypłaconym przez pozwanego.

O kosztach w pkt.2 wyroku orzeczono na podstawie art. 98 kodeksu postępowania cywilnego. Na zasądzone od pozwanego na rzecz powoda kosztów, zgodnie ze złożonym spisem kosztów składają się: opłata sądowa w łącznej kwocie 230 zł, koszty dojazdu pozwanego na rozprawę w wysokości 351,04 zł, koszty biegłego- 1285,35 zł i wynagrodzenie z tytułu kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych w wysokości 917 zł, w łącznej kwocie 2783,39 złotych.

SSR Bogusława Olszewska-Wojgienica